

Но ты ся дръпна на назадъ,
И фрѣкнѣ като птичка.

Но ако че не бы ношесь,
Сега ѹж дай на явѣ, —
И азъ щѣ да ѹ подарїж
Цалувчицѣ на здравѣ.

Отъ горки съзы измокreno
Оставихъ си възглавіе,
И ето дойдохъ тукъ при тебъ
Сънь-гъ кат' ма остави.

Не дадохж ми да заспѣж
Любовни-тѣ бѣды;
Възышамъ азъ за теб', стани,
Стани са разбуди.

Снага безძѣниа на легло
Лежи и въ сънь почива;
Но събуди ся, виждъ ц чуй
Того что не заспива.

Смили ся съ мене и стани,
Стани утѣхж донеси;
Тоз' оньи что ми запали ты
Съ вода ся само не гаси!

Не зпаяхъ азъ че ангели
Имадо тукъ да слѣзватъ,